

Előfizetési ár:

Egész évre 8 frt = 16 kor.
Félévre 4 frt = 8 kor.
Negyedévre 2 frt = 4 kor.

Közsegeknek, körjegyzőknek és néptanítóknak:

Egész évre 6 frt = 12 kor.
Fél évre 3 frt = 6 kor.

Egyes szám kapható:

a kindchivatalban, a főújszében, Köszl János, Hochrein J. és fiai üzle'tében.

PÉCS

POLITIKAI VEGYESTARTALMU LAP.

Hirdetéseket

elfogad a kiadóhivatal (lyceumi könyvnyomda), hol mindenkor a legutányosabb árak szabotnak. Minden beiktatott hirdetés után 30 kr = 60 fillér belyegdíj fizetendő.

Nylttér 1 sor 1 ft 2 korona

Kéziratok

a szerkesztőségbe (lyceum könyvnyomda) küldendők.

Megjelenik hetenként kétszer.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: lyceumi könyvnyomda.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Reformok az iskolában.

(K.) Az iskolai évnek vége, innen-onnan lepereg a nyári szünidő is, csak egy rövid hónap, s a tanintézetek ajtajai megint kitarúlnak a gyermek-sereg előtt.

Tudjuk, hogy mily nehezen szánják rá magukat az illetékes körök a re-tormokra, azért már most idején való-nak tartjuk fölemelni szavunkat egy újítás érdekében, a mely úgy paedagogiai, mint közegészségi szempontból halaszthatatlan.

Ez a reform a napi tanítási idő kezdetének megváltoztatását célozza. Eddig úgy volt, hogy minden iskolánk-ban nyolc óraker kezdődött az előadás, és a mi jó uraink mindeddig nem látták be, hogy higienikus és nevelési szempontból mily végtelenül káros ez a rendszer.

Elettani megfigyelések, orvosi föl-jegyzések immár kétszegtelenül tették, és hiteles adatokkal bizonyítják, mennyi alváásra van szüksége a gyermeki test-nek, milyen életrendi szabályokat kell követnie, hogy az egyre fejlődő, s így folytonos munkában levő szervezet el ne csenevészdedjék.

A mi rendszerünk fitytyet hány az orvosi tanácsoknak. Nyolc óraker, a felekezeti iskolákban, a hol előbb

templomba viszik a gyermeket, fél 8-kor iskolában kell lenni mindenkinek. A kisebb gyermek lassan készülődik; fél hétker fölverjük legedesebb álmából, gyorsan öltözködni küldjük, mire avval nagy futtában végzett, asztalhoz ültet-jük, a reggelit pár pillanat alatt bele-diktáljuk, hogy aztán futhasson iskolába, mert különben elkésik.

S ez így megyen napról-napra tíz hosszú hónapon át.

A ki nem pihent testet a készülő-déssel minden reggel még jobban ki-fárasztjuk, s aztán az iskolába küldjük, hova pihent elmével, nyugodt testtel kellene menni.

S kicsoda sors vár ezekre a gyerekekre télen, mikor sötétben, hidegben kell az utcán botorkálniok kora reggel, csak hogy az iskolából el ne készenek. Nem gondolják, hogy a jár-ványoknak, a mi saját külön betegsé-günknek, a differitisznek a malmára hajtják evvel a vizet? A meleg ágyból kiverjük azt a kis fiut, mindjárt utána kiküldjük a ködös, hideg utcára, — s még azon tűnődniuk: ugyan mi is okoz-hatja azt, hogy a differitisz tétről-tétre kiujul, s egyre szedi az áldozatait.

Itt a baj, t. szülők és tanférfiak — itt van magunkban: lássuk egyszer már be és iparkodjunk segíteni rajta.

A felekezeti iskolákat — az ő

mindemapos templomba járásukkal — még több felelősség terhelé. Még félórával kor-rábban rendeli be tanulót, fél óra hosszat térdelteti őket a hideg templom kövein: vajon Istennek tetsző dolog-e ez? Azok az álmos, didergő fiúk tudnak-e igazán ájtatosak lenni? S az iskolában, előadá-sok alatt nem tudnak tanulókba anyni vállalósságot csepegtetni, hogy ne lenne szükségük még erre az egészség elleni merényletre is?

Itt az ideje véget vetni ezeknek a sajnálatos állapotoknak, főleg, mikor az orvoslás módja egyszerű és könnyű.

Tegyék át az előadások kezdetét reggeli nyolc óráról kilenere a mint azt már akárhány más város megtette, s a bajon nagy részben segítve lesz.

Nem kell a gyermeket idő előtt fölvernünk, siettetnünk, nem kell a sötét teli reggeleken utcára küldenünk; egészségét, fejlődését jobban biztosítjuk így.

Csakugyan nagyon ideje már, hogy ezt a látszólag jelentéktelen, s üdvös következményeiben mégis oly fontos re-formot behozzuk.

Számítunk az ily ügyekben függet-len város iskolaszékére, hogy meghajol a higienikus követelmények előtt s egy percig sem késlekedik a községi isko-lákban megtestesíteni az eszmét, mely-től gyermekeink egészsége függ.

A PÉCS TÁRCÁJA.

Az ártatlan.

— A „Pécs” eredeti tárcája. —

A professzor ur összeráncolt homlok-kal lépett az előszobába.

Jól meglönlöta, mit fog mondani annak a kacér, könnyelmű asszonynak.

Óthonn a feleségének már nem egyszer hangsúlyozta szenvedélyes gesztussal, hogy minő ügyes tamadásokkal fogja hamis kis nőveret, Edithet, befönni, hogy eddigi kacér, életmódjától elálljon.

Annyi rosszat beszél róla a világ, hogy már tovább nem hallgathatja, egy-szer mindenkorra gatat fog vetni a to-vábbi megszólásoknak.

Ha a férje, az a pipogya ember nem áll sarkaira, a, a testvérbátya, a családban a legoregebb majd csak helyt fog állni?

Az előszobán at az ensemble-t végig járták szeméi. A szalonban egy créme színű ottoman bársonyán, fekete selyem-ben, — a professor ur casuistikája szerint: mint a fekete lelkiismeret pihent Edith és olvasott.

— Bizonyára Zola, vagy Ibsen! — dünyögé elégedetlenül a szemelő, abból

meríti tudományát: a hanyivetiséget, friv-ol beszédet, laza elkölcöket. Az ilyen könyvek a könnyelműeknek büntársai és jögo-ultságot biztosítanak a gonosz haj-lalamoknak.

Edith szép, sötét haja divatosan föl-borzolva köríti fehér homlokát, világos szeméi mohó kíváncsisággal tapadnak a könyv lapjára. Még piciny piros bársony-cipői is lecsusztak fekete harisnyákba bujtattot apró lábairól, az önfelédtség édes mamorában.

— No várj, szép boszorkány, majd megtanítlak én moresra — mormogá ma-gában a professor ur, szemöldéit szigoruan összevonva. És köhint egyet

A szalon kis istennője összerenzen. Egy újját a félbehagyott lapra nyomva, szeméi bátyja közeledő alakjára esnek. Egy pillanat, s a könyv a padozatra röpül s ő szeles mozdulattal talpon terem és dévaj mosolylyal ajkain fut a jövényény ölelésére.

A professor ur nagyban erölködik, nehogy valamiképen megfélekedezék mis-siójáról. Arca komoly hosszúra nyúlt, nem terpezkedik azon megdöndölgötlan mosoly.

De Edith bátyja célzatos tartózkodá-sát a viláért sem venné észre.

Elfogulatlan ártatlansággal cseveg, kérdezősködik az otthonlevőkről, enyeleg,

nevetgél, de bátyja csak hallgat, mind savanyubbá lesz arca.

Vége szólni akar, de Edith megelőzi. Jól tudja, mire készülődik testvére. Azért asszony, hogy ügyes móddal elébe vágjon a szónak.

— Milyen kellemes, hogy éppen ma jöttél hozzám, barátom. Mar egy vartalak. Anyi a megbeszélni valóm! kell, hogy meghallgass. Hiszen kibem is bizhatnám inkább, mint benned, ki ismersz, ugy a minő vagyok: gyarlóságaimmal, erényeim-mel együtt. Férjemhez nem fordulhatok... ismered: szószálhasogatásaival csak igazat; s szavaimat mindig fonák gondolközmó-dja szerint osztályozza, a minek ren-desben félreértés a vége. De te, a ki oly bigadt, mely belátású vagy, ki nem itélés elhírtelenkedve, hanem teljes exactsággal a dolgok melyét, igazát kutatód, szentül amnestiát biztosítasz nekem.

— Épen a miatt jöttem Edith, hogy figyelmeztesslek...

— Értelek, Ernő! ne tovább! sajnós, hozzád is elhatottak már ama rágalmak, miket rólam a rosszakarat bocsajtott szárnyra. De te nem hiszed azokat. Hogyan is híhetned? nővéred vagyok, előtted, szeméid előtt növekedtem, érzelmeimről, gondolközmódomról, jellememről, mint nyitott könyvből, tudomást szerezhetél.

S ha a reform bármi okból is késnek, k ér j ü k a sz ü l ő k e t, lépjének ki a téblenségből, s indítsanak mozgalmat ebben az ügyben.

Minél később teszszük jóvá a mult hibáit, annál inkább fel fognak halmozódni tévedésünk rossz következményei.

Nincs sok időnk a fontolgatásra, a tények, a szomorú statisztikai adatok ugyanis elég világosan beszélnek. A mi teendőnk a gyors segély; most itt az idő, itt az alkalom, hozzuk meg a gyors segélyt, tegyük meg a szükséges reformokat.

Jókai diszpolgársága.

Csak most készült el a város legújabb diszpolgárának, Jókainak diszpolgári oklevele, s a városi tanács a mesterien kiállított okiratot utnak is indította már a nagy jubilanshoz.

A meleg hangú levél, melyet az oklevél kíséretében Jókaihoz küldöttek, így hangzik:

Nemzetünk nagy írója!

Mélyen tisztelt hazafi!

Félszázadon át a közügyet bizalommal és híven szolgálni már elismerésre méltó érdem mindenkinél; ámde ily hosszú idő alatt a hazaszeretnek, a szabadság, testvériség és egyenlőség valódi apostola gyanánt működni, az Isten különös kegyelméből osztályrészt jutott szellemi tehetőség minden szikráját önzetlenül a nemzet művelődésére, nemesbülésére irányítani, politikailag forus időkben a nemzeti erő iránti bizalomnak, kitartásnak mentora lenni, a hazafias áldozatkészség és ember-szeretet lángját felgyújtani s azt jobb viszonyok között is a szellemi hatalom élesztő olajával buzgón táplálni már valóban nagy dicsőség, mely csakis a halhatatlanságra hivatva, vagyis oly nagy szellemnek juthat osztályrészt, ki a szó leg-

teljesebb értelmében szívemességgel is meg van árdva!

Őn, dicső férfiú, nemzetünk szerencsésére született azért, hogy örökké éljen szellemi és szívvilágában, mert hisz nemcsak bérces honunk határai között hódította meg a lelkeket és sziveket, hanem az egész művelt világ tiszteletét és bámulatát is kiküzdve önmagának, ez által fényt derített a magyar nemzet művelődési képességére, megmutatván, hogy az a honszerző ósök méltó utódja, mert hisz a viszonyok szerencsésebb alakulása folytán már nagy hatalmat képező szellemi fegyverekkel is jövőjét biztosítani képes!

Mi sem természetesebb tehát mint az, hogy azon nap, a melyen nemzetünk Geniusa az ön ötvenéves írói működésének jutalmául már az aranykoszorút fonatja egybe, oly nemzeti ünnep leend, melyen minden honfisziv a legteljesebb öröme gerjedve hálával tekint egyrészt a teremtőhöz, hogy Önt nemzetünk javára juttatta, másrészt Önhöz, hogy áldásos, mondhatni varázshatalmu tollát a hosszú farszto működés és életkornak méltán engedhető nyugalom élvezete helyett még mindig hazánk javára és dicsőségére áldozza, ugyszólván minden pihenés nélkül, tehát sokkal nagyobb hévvel, mint azt a testi erő java már megengedhetné!

Mit óhajthatna ily érdemekkel szemben mást szívünk? mint azt, hogy Önnek a jóságos Ég hazánk javára oly testi egészséget, az annyira szeretett méltó hitves kegyelettel tekintett hamvai fölötti keserve oly balzsamot nyújtson kegyeinek egész testével meg soká, mint a milyent Önnek üde szelleme nemes szívének hazafias lelkesültsége s a közjó iránti tettvágya érdemel, hogy ekként további munkálkodásának áldásai jöttevő nap gyanánt még nagy időn át besugarazhassak az édes hazát!

A midőn a polgári erényekért részünkről juttatható legnagyobb elismerést képező diszpolgári oklevelünket — közgyűlési határozatunk kapcsán Önnek, mélyen tisztelt hazafi átjuttatni szerencsések vagyunk s annak kegyes elfogadását kérjük, rajongó szeretetünk kijelentése mellett maradtunk hazafias üdvözlettel Önnek, mélyen tisztelt nagy írónk.

Pécsen, 1893. évi április hó 17-én tartott közgyűlésünkben.

Alázatos szolgáló Pécs szabad királyi város közönsége nevében:

Aldinger János Majorossy Imre
kir. t. nácos, polgármester. főjegyző.

A diszpolgári oklevél szövege a következő:

Mi: Pécs szabad királyi város főispánja, polgármestere, tanácsosai és törvényhatósági bizottsági tagjai ezen oklevelünkkel ünnepélyesen bizonyítjuk, hogy midőn dicsőségesen uralkodó

I-ső FERENCZ JÓZSEF

kegyelmes királyunknak szolgálatját, a közjót és városunk egyéb dolgait érdeklő tárgyakkal folytatása és elintézése végett a mai alulírott esztendőben és napon egybegyülekezvén, közgyűlést tartottunk volna, akkoron

JÓ K A I M Ő R urat.

a magyar nemzeti geniusz halhatatlan kegyeltjét, a bámulatos termékenységu, mindig nemes célért küzdő s e miatt az egész művelt világnak is tiszteletet és csodálatát méltán kivívott önzetlen nagy író, a hazaszeretet, a szabadság, egyenlőség és testvériség eszméinek lánglelkű apostolat, az igazi erényekért mindenkor hálára és elismerésre kész szív és lélekkel városunk diszpolgárává egyhangulag megválasztottuk.

Én ártatlan vagyok, Ernő, értsd meg, ártatlan vagyok.

S arca a dicsőült szentek kifejezését vette föl.

— Kiváncsian lesem védelmedet, Edith, mert magam is vádlóid közé tartozom.

— Te is Ernő?... s a dicsőült szent kifejezés a jól festő csodálatába csapott át.

Nem, Ernő, nem hihetem. — S hangja ellágyult, majd ismét fölszendült, mint egy szinpadai hösnőé:

— De ha ugy van, helytelen uton tévelyegsz, mint annyian, ti mindnyájan kik hibásnak vádoltok.

Ez években távozott tőlem Zentainé, Darnai mennyasszonyának Falvai Blankának nagynénje. Ő is vádolt. Követeli, hogy a huga völgyének hagyjak békét, mert különben botrányt csinál a familiájuk. Szót emelnek az uramról. Ugyan mi a bűnöm? hogy Darnai idejár. Én nem hívom. Tőlem maradhat, a hol van. Je n'en donnerais pas un bouton! — s kedves ajkbigyesszel dobta magát a támlászkébe.

Bátyja szembe ült vele s komolyan mondá:

— Nemcsak Blanka nagynénje, de az egész világ pálcát tör fölötted Darnai miatt.

Fitos orrát fintorgatva, gunyos mosolylyal felelt:

— Az egész világ? Ki az az egész világ? A kávézenikék dicső klubja! Ezek

nek a szép Edith Darnai nélkül is gyűlött vetélytárs lenne. Csak tessék megfigyelni, ha a corson, színházban, vagy koncertekben meglátnak.

Aztán, aztán, föllehetne vetni ezeknek is a bibliai kérdést: hogy ki mer reá követ dobni?

A világ! a világ! hahaha! boncoljuk csak szét egyenként azt a világot.

Jőjj és jelenj meg, te dicső vén hetera: Nagyné! — hahaha! ismered ez álszenteskedő Lucretiát, a kiről talán magad is tudod, hogy fiatal éveiben ugy szokott meg az uratól egy főhadnagy bő köpenye alatt. Azért álszenteskedik most és morzsolgatja az olvasót, hogy akadjon még egyszer egy olyan - s z e g é n y t a t á r, aki azt a felejthetetlen kalandot vele megismételje!... s harsány kacajban tört ki.

Vagy te, cifra sóprányú, Tergainé. Jelenj meg s tárd fel hervadt bájaidat. Ez az asszony a hol szerét teheti, rosszakaratu megjegyzéseket tesz reám, és miért? a dolog nagyon egyszerű. Mint első divatdama szeretne szerepelni, párisi divatlap után öltözködik, magára halmozván csipkét, selymet, a minék semmi látszatja. Az én legegyszerűbb kreton ruhám lefőzi. Aztán nem zörög a haszat, ha szél nem fu, hallottam már azokról a találkozókról a nagy parkban stb.

Vagy idézzem elem Latáknét? Tegnap találkoztam vele az utcán. Igazán mulatságos jelenség. Már messziről lesi

arcáról az irigység, ha engem megpillant. Nevetni próbál, s ugy eltorzítja arcát, mintha citromot evett volna. Nem tudja nekem megbocsátani, hogy az ura egyike legfőbb bámulóimnak. S dacára rútságának, savó szeméit ide-oda forgatja utjában, kiveti horgát, de nincs szerencseje. Ki udvarolva egy borjúfókának?

Ez a világ! vagy másként: ezek képezik a közvéleményt, mely közvélemény a maga sötét szemüvegén át visszas képek reflexet adja. — — —

— Edes hugom, te itt egy valóságos bünkrónikát tártál föl előttem, ambar az én jövetelem célja nem a mások büneinek kihaltatása volt. Az illetéktelen mendemondának sohasem voltam barátja s mindig elzártam füleimet a könnyelmű pletykázás elől. De már azt csak elhíheted, hogy Teeczi, a feleségemet semmiféle melléklindok nem vezérli s bizonyára nem mondott valótlanágot, midőn nekem besugta, hogy a nyáron...

— A nyáron?! uram Isten, mi volt a nyáron?! — kérdező szinpadí páthos alá rejtve zavarát Edith.

— Hiszen talán emlékezel még arra a derült nyári vasárnapra, midőn a romokhoz rándultunk. Emlékezetes marad előttem az a szép, vadregényes erdő, hol a fak ágai valóságos alagutat képeztek fejünk fölött.

E bevezetés alatt Edith időt nyert magát összeszedni. Mindenre készen talála a bátya, nem félt semmit.

Mely ünnepélyes tényről szóló jelen diszklevelünket nemzetünk rangjoga tisztelt nagy írója ötven éves dícső működésének alkalmából kiadni elhatároztuk, ez által igen kedves kötelességet teljesítvén.

Kelt Pécsen, MDCCCXCIII-dik évi Szent-György hava 17-ik napján.

KARDOSS KÁLMÁN
főispán.

AIDINGER JÁNOS
polgármester.

MAJOROSSY IMRE
főjegyző.

Baranya a legrégibb időben.*

Baranya a török uralom alatt.

Időszak: 1543—1689.

Nyomorúság teljes volt megyénk sorsa a török alatt annyira, hogy nekünk, kik szerencsések vagyunk az arany béke alatt idejében atyai erős kormánydópaissa alatt élni, róla igazi fogalmunk sem lehet, mi leginkább a politikai viszonyok rövid átpillantása után a belállapot rajzából fog ki tetszeni.

Szomorító ugyan, de érdekes, mit Baranyáról 1553-ban a Törökországba mint követ utazott nagybíró Verantius pécsi püspök írt utazási naplójában: „Köszeg (Batina) után Vörösmart és Laskó mezővárosok mellett hajóztunk el... Oh jó Isten, mily szomorúnak látszott nekünk mindenütt a legjobb és legtermékenyebb vidék, mely elhagyottak, miveletlenek mindenek, szántóföldek és szőlők tuskével mennyire elborítottak, és mily ritka minden helyen a szántóvető, mily kevés a marha, és mily számos a pusztaság! Hajónk rács kormányosa beszélte, hogy míg magyar parancsolt itt, egy-egy faluban annyi volt a földművelő, mennyi most harmincban is alig találtak. És mit mondjunk azon földült falvakról, melyeknek jelenleg még neveik sincsenek már fenn? De midőn a Dráva torkolatát nézzük, egy magas, csúcsos hegy tűnik szemünkbe Pécs városá-

* Mutatvány Ha a s Mihálynak „Baranya földrajzi, statisztikai és történelmi tekintetben” című művéből. Nyomatott Pécsen, 1846-ben.

— Nos? — kérdé tettetett közöny-nyel, s aztán?

— Tecci előreszökött számcázni, én az urddal politizáltam, te meg azzal a Darnaival hátra maradtál. Nagyon vidám voltál, nagyon sokat nevetél; fehér ruhában, lengő csipkeujjakkal és rozszakoszoros fehér kalapodban úgy néztél ki, mint egy arkangyal. Az a Darnai se volt vak, se érzéketlen, kivált hogy oly közel hajóltál arcához s oly mélyen néztél szembeibe.

De ép a szeméitek irányzata volt az oka, hogy nem vettétek észre Teccit, a ki a sűrű, lombos fák közé rejtőzött, hogy pajzánul rátek ijesztszen, de a ki majd sóbálványja vált, midőn Darnait feléd hajolni látta: karjai átfogták derekadat s ajka vette s adta a csókot.

— A fiatal nő harsányan föl kacagott. Arcának egyetlen izma sem változott. Zavartalan tekintetét a kacagásra meghökésként bátyjára szögezte s kedves duzzogással viszonza:

— És te nekem ezt csak most mondd el! Miért hallgattál eddig? hogy meggyőzhettek volna fölvevétek alaptalansága felől. Persze jól látott Tecci, ugyan, ugy, Darnai megécskelt akkor az erdőben. Ártatlan tréfa volt az egész, fogadás... habaha! — Egy franczia szó fölött vitakoztunk. Az én memoriám nagyon gyöngye: de makacs vagyok s a mit egyszer állítok, attól nehéz engem elmozdítani. Állítottam pedig hogy a: »perilleux» egy l-lel íródik,

nak irányában, és midőn kérdezzük, mi csoda hogy az, felelők, hogy Harsány-nak nevezetik a körötte lakóktól. E hegyről csodásokat beszélt Zay társam (collega), miket régi hagyományból hallott. Mondá t. i., hogy a nevezett hegy tetején régi elhagyott vár találtak, igen mély kuttal, melya Drávával közlekedés van, mi majdan, mint mondatik, azáltal lön bebizonyítva, hogy egy réce, különös jeggyel ellátva, beledobattott azon kutba, és néhány nap múlva a Dráván uszkalva találtak ugyanazon jeggyel. Látni ebből mennyire pusztított el megyénk már a török korszak kezdetével.

1556-ban Ali, budai pasa, megszállotta a dunántúli tartománynak legerősb védfalát szolgáló Szigetvárat; de a hős Stancics Horvath Mark várkapitány s őrserege vitézségén megtört minden erőködése, s midőn a nyomos várnak Nadasdy nádor kíséretében Ferdinand főherceg is segédelmére sietett, Ali a vár alól pár hét múlva elvonult, Szulejman többször követelte Szigetvár lerontását, minthogy őrsége a török birtokon gyakorta kalandozott; de minthogy Ferdinand e követelésben semmikép sem akart megegyezni, a törökkel béket csak 1562-ben lehetett 8 évre megkötni.

1566-ban Mehmet bég nem csekély kincsessel és kísérettel szállt Siklós alá. A siklósi pasa tanácsolta ugyan neki, hogy költöznek be a varba, minthogy közel volna Szigetvár, melynek parancsnoka Zrinyi Miklós gyakorta ki szokott futtatni és szerencsés fegyverével nagy verontásokat tenni, de a bég bizván mind fegyvereseiben, mind pedig az esőre hajló időben, nem hajolt a jó tanácsra. A mindegyelő szigetvári hős, többször hallván már, hogy a törökök a Dráván átjönnek és Siklós alatt szoknak tanyázni, megtudta Mehmet bégnek Siklós melletti letét, és sietve Alapi Gáspárt és Paprotovics Farkast 500 lovas és 1000 gyaloggal kiküldte ellene azon parancsával, hogy ha Mehmetet nem érnek már ott, ostromolnak Siklós városát, és folgytva azt rabolnak ki. Ejje! érték Siklós alá de csak hajnal felé tamadtak meg Zrinyi vitézei a gondatlan törökök és csakhamar tonkre verték. Mehmet futni akarván, számos

Darnai meg azt vitatta, hogy kettővel. Egyszer csak kezét nyujta és monda: fogadjunk. — Fogadjunk — felelem gondatlanul. Nem is figyeltem jóforman rá, midőn viszonza: részemről egy csókba!

En istenem! réám bizonyult, hogy a fejem nem káptalan, elvesztettem fogadásomat s azóta Darnai csak az alkalomra lesett, mely akkor, ott abban a szép erdőben kínálkozott a hamisnak. Ez a magyarázata annak a maliciós csók historianak.

— Hm, hm! jól értesz a prókatorsághoz szép gyermekem. De nem egy csokolódzáról szól ám az enek, hanem kettőről tubicám, még pedig az egyiket akarva, nem akarva, én lestem el.

— Hogyan, édes batyám, te? az lehetetlen. Itt tévedés lesz a dologban. Beszélj, had halljalak, türelmetlenül figyelek rád. S előre hajolt, érdeklődést mutatva, mintha csak egy novella tárgyáról lenne szó.

— A multkor — kezdte gonosz mosolyal a professor, — mikor Darnaival együtt theára marasztaltál, ugy hiszem: szombat estén; együtt ültünk hárman a szalonban és sokáig csevegtünk. Egyszerre csak egyik a másik után — eltűntetek mellőlem; s én a falon függő arcepek szemlélésére hamar ráunva, jarkálni kezdem szobából ki, szobába be.

A véletlen a felig nyitott előszoba ajtajához vezetett s innét láttam ezt a kis könnyelmű fejecskeket, a mint Darnai erős vallain át annak arcához nagyon-

emberével a mocsáros berkekben lelte sirját; a nagyvezér egyik fia is elveszett, vagy mások szerint elfogatott ekkor. Istvánffy azt mondja, hogy már rég nem csatáztak a magyarok oly szerencsésen mint ez alkalommal, jun. 17-én, 27 ezer darab aranyt, és ezüstöt még többet, továbbá 60 szép paripát, 50 oszvért, 8 tevét, gazdag török sátorokat és öltözéket nyervén.

Ugyan 1566-ban július 2-tól egész 21-ig Siklós alatt Mustafa bosnya pasa tanyázott egész táborával, melyel aztán Pécsen keresztül Fejérvárra sietett segélyt viendő a budai kormányzóknak. Az említett évi július elején maga Szulejman közeledett ismét egész táborával Baranya felé. Zimányból eleinte ugyan Egernek akarta utat venni, de idő közben hírelt hallván, hogy Zrinyi Miklós, Szigetvár kapitánya, Siklós alatt a fönemelt török hadat megtamadtta és megverte, táborát Sziget felé indította. Eszéknél a Dráván és mocsáronkon 17 nap alatt 4800 rőfnyi hosszú és 14 rőfnyi széles hidat csináltatott 25 ezer m. kás alatt, és 24 óra alatt táborát rajta keresztül vezetvén, a mohácsi mezőn telepedett ismét le Innen Siklóra ment és Arszlan budai pasat lenyakasztatta; vegre Pécs és Sz.-Lőrincen át megérkezett Sziget alá.

(Folytatás következik.)

Hirek.

— **A püspök adománya.** Dr. Dulánszky Nándor megyés püspök a Lipovai templom kijavítására 200 frtot, a bezedeki templom kibővítésére pedig 50 frtot adományozott.

— **Egyházmegyei kinevezések.** A hivatalos lap szombati száma hozta a legfelsőbb kéziratot, mely szerint ő felsége Tróll Ferenc pápai praelatust, sárosi c. apátot és székesegyházi éneklő kanonokot trebinjei választott püspökké, Csepele János valpói, Babócsay Pál bodonyi, Scherer Nándor szabolcs-kerületi esperes-plébánosokat pedig tiszteletbeli kanonokokká

nagyon közel hajol... ezt csak el nem tagadhatod fiam?...

— Ernő, igazán sért gyanúsításod. Tehát már annyira jutottam, hogy te, bátyám oly elvetemedetnek tartasz, és képesnek arra, hogy Darnaival magam keressem a tet-tel-re az alkalmat?... és könyeztet.

Aztán föl villanó szemekkel folytatá: — Teveds Ernő. Emlékszem már az az esti történetekre. Az egész szóra sem érdemes. De elmondom, hogy belásd, mennyire téves gyanúsításod.

Ártatlan arca a könyek nyomaival kedves képet nyújtott. Batyja vállára téve kezét, tovább beszélt:

Egy héttel ama szombat előtt, uzsonna volt nálunk Darnai. Gratulál névnapomra. Itt marasztaltál. Jó étvágyunk volt, sokat ettünk, különösen a giardinetto pusztítottunk. Az olasz mandulák közt volt egy kettős magvu. Darnai: kért egyszem vele.

— Vielliechen-t. Kedves tréfa ez, abból áll, hogy azok, kik közmegegyezéssel az egy hüvelyben talált két magot egymásközt elosztották, legközelebb találkozasukkor, a ki előbb mondja sorsosának: »Vielliechen», amattól ajándékot kap. Jól emlékszem, hogy azon az alkalom elemített thea estén künn az előszobában, midőn Darnai felöltöje zsebében zsebkendője után kutatott, bizalmasan mögéje loptam s a fülebe suttogtam: »Vielliechen!»

— Hanem nagyot cuppantott ám az a fülebe suttogás! s ezt előbb kifelejtet-

nevezte ki. — Egyházmegyénk e kiválóan jeles papjait megerdemelt kitüntetések alkalmából mi is melegen üdvözljük.

— **A honvédség köréből.** Ő felsége a király Poppovics Jánost, a pécsi 19. honvéd gyalog ezred számfelötti ezredesét saját kérelmére nyugdíjazta Thelmann József, a kolozsvári 21. honvéd gyalog ezred alezredese a pécsi 19. honv. gyalog ezred parancsnokává, Eckenberger György a pécsi 8. honvéd huszár ezredbeli őrnagy a központi honvéd lovas iskola parancsnokává neveztették ki.

— **Uj plébános.** Somogy - szent-lászlói plébánossá Gosztonyi Jenő paksi káplán neveztetett ki.

— **Hymen.** Dr. Áronffy Rókus pécsi ügyvéd hétfőn vezette oltárhoz a németbolyi templomban Tichay Lilla kisasszonyt, Tichay József uradalmi intéző leányát.

— **Iskolatársak találkozója.** Érdekes iskolatársi összejövetel lesz augusztus második felében Pécsen: azok jönnek el, a kik 25 évvel ezelőtt tették le az érettségi vizsgálatot. A bajtársak közt sok előkelő alakja van a város mai társadalmának, egy közülük pedig az ország második zászlósa: gróf Khevenhüll báró horvát bán az érdekes találkozóra, arra igazán kíváncsiak lehetünk, de ha eljön, illő volna egy kis ovatióval fogadni.

— **Városi ünnep.** Havi Boldogasszony napján, szombat, Pécs város fogadalmi ünnepét tartja. Reggel 4 órakor a havihegyi kápolnában tartott csöndes misével kezdődik meg az ünnep, 7 órakor a várplebános vezetése alatt a domból körmenet indul ki s az ünnepies istentiszteletet a fogadalmi kápolnában a körmenet vezetője tartja. Ha az idő kedvez, városunk idegen forgalmát roppantul fel-

szóktetik az e napra betóduló falusi buszusok.

— **Koronás fők Dunánkon.** Az őszi hadgyakorlatok alkalmából magas vendégei lesznek Magyarországnak. Eljön a német császár, a szász király, az olasz trónörökös, az orosz nagyherceg és trónörökös s több más királyi sarj. Kiket ő Felsége a vasmegei hadgyakorlatok után Baranyába fog hozni. Battinánál, a Duna mocsaras, vízi madarakban gazdag mentén pompás vadászat lesz a ritka vendégek tiszteletére. Éjjel 2 óra tájban érkeznek meg vonaton Mohácsra s nyomban hajóra szállnak, hogy dél felé vitorlázzanak. A »Hattyú«, »Fecske« és »Orient« nevű hajók e célra díszesen és a fejedelmi Nimródok kényelmére otthonosan lesznek berendezve.

— **Polgármesterek értekezlete.** Zechmeister Károly, győri polgármester átiratot intézett debreceni kollegájához, hogy indítson mozgalmat a polgármesterek országos értekezlete ügyében. Erről a lépésről külön átiratban értesítette az ország összes polgármestereit, köztük természetesen a pécsit is, s felkérte őket, hogy csatlakozzanak a mozgalomhoz. Az értekezletre, mely Zechmeister terve szerint a törvényhatóság ügyeket beszélne meg, Budapest és Fiume polgármesterei nem kapnának meghívót, mert ezeknek hatásköre ea jogi állása egészen más, mint a többieké.

— **A tanítási idő kezdetéről.** Pozsonyból vesszük azt az értesítést, hogy az ottani róm. kath. iskolaszek legújabb határozata szerint a vezetése alatt álló iskolákban a jövő tanév elejétől kezdve reggel nem nyolc órakor, hanem kilenckor kezdődik az oktatás. — Nem kommentáljuk itt a pozsonyi hírt; e tárggyal lapunk más helyén ugyanis bővebben foglalkozunk. Legfőljebb örömmünknek adhatunk kifejezést,

hogy Pozsony meghajolt a reform szükségessége előtt. Hiszszük, a szép eredmény nem fog elmaradni.

— **Siremlék a tolnai huszárok-nak.** A napokban oly megrendítő véget ért tolnai huszárok sírját egyszerű fekete-szín jelzi. A kegyeletes tolnai ifjuság most emlékkövet akar állítani a Duna három áldozatának. A mult heten tancmulatságot rendeztek s ennek tiszta jövedelmét — mintegy 50 frtot — a huszárok siremlékére szánták.

— **Tűz Pakson.** Nincs az országnak egyetlen városa, melyet annyiszor fenyegetne nagyobb tűzvész, mint Paksot. Néha a fél várost elpusztította a láng, újra felépült, hogy megint leégjen. A mult heten is nagy tűz kerekedett; a mi fogalmaink szerint legalább nagy, lehet hogy a paksiak föl se veszik az ilyen apróbb tűzvesztést. A pince-völgyben ütött ki a tűz és csakhamar öt lakóházat hamvasztott el; a tűzoltóság eberségének köszönhető, hogy nagyobb veszély nem történt.

— **Elhalasztott vásár.** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy Kővágyó - Szőlő - nagyközség a f. é. június 5-re kitűzött, de elhalasztott országos vásárt aug. hó 16-án pótlólag megtarthassa.

— **Haller „Hármas Istóriája“ mint sajtakaró.** Értékes régi könyvre bukkant egy szatóciszletben Kőrösi Henrik pécsi tanár. Haller János »Hármas Istóriájának« első kiadása e könyv, melyet korában 1695-ben szokatlan pompával és díszszel állítottak ki. A könyv octav alakú és bátran elmondhatni, hogy nyomdászataunk valóságos remeke. A könyv értékét nagyban emeli, hogy az első kiadásból való, mert ott találjuk Haller jegyzetét, hogy ki könyvéből fordította le »Hármas Istóriájának« középső részét: a példabeszédekét. A többi kiadásokból e

tem a mondókámból! vágott merészen közbe a professor ur.

— Képzeldés, hallucinatio! elhíheted, esküszöm, hogy Darnaival mit sem törődöm s ő se sokat velem. Azért jön, mert velem kedélyesen elcsevegheti idejét. s tudja, hogy elég intelligens vagyok ahhoz, hogy látogatásait félre ne magyarazzam.

— De ha tudod, hogy menyasszonyát a féltékenység emésztí és mindenki rossz néven veszi ezeket a találkozásokat, miért nem vész véget azoknak? — Férjed is neszt veheti a dolgoknak és milyen kellemetlenségek járulhatnak reád?!

— Érts meg, Ernő: én fiatal vagyok, lelkem telve a szép és igaz utáni sóvárgással. Férjem üzletével van elfoglalva: ló, fut, utazik, kevés ideje van nevével foglalatkoskodni. Darnai társaságában lelkem a magas műveltség forrását találja. Ő költő. Ir szép és érzelmes verseket, melyeket bírálatomra biz: így önként fejlődik itélőképeségem és aesthetikai érzékem. Általa tanultam megismerni a divatos írókat: Maupassant-t, Zolát, Ibsent, Bourget-t, ezekből gyakran egész delutánokon át fololvás nekem, folhíva figyelmemet a szebb részletekre, lélektani actusokra, magvas mondásokra, miáltal életre kelti bennem a szunnyadó eszméket s az igazi élet körébe vezet.

— Modern kiadásban Paolo Rimini és Francesca mormogja a tanácsos ur

— Én nem tehetek róla, hogy a menyasszony nem tudja őt jobban magához láncolni, bizonyára ama őrüleji babák közé tartozik, kik csak abrándosan nézni és sóhajtozni tudnak, ajkukat a szendésig lakatjával némítva el. Az ostoba még köszönettel tartozik nekem; a hol csak alkalom nyílik, dicsérem őt Darnai előtt: hogy milyen szép, milyen jó!... pedig bizony róla is elég rosszat tud a világ.

A multkor egy társaságban kávézás közben, egyszerre csak rázendítettek róla a kétes kritikát, hogy ilyen, amolyan az a Falvai Blanka; a doktorné a tuberkulózis előjeleit fedezi föl nála: hisz olyan sovány — mondá kacagva — hogy messi-ről azt sem tudja az ember, hogy jön-e, vagy megy?! a patikárosné meg úgy találja, hogy műveletlen, rendetlen és pazar. A tanítóné meg azt hallotta, hogy az anyjával tiszteletlenül bánik s hogy mérgebén egyszer a földhöz csapott egy értékes majolika vázát stb.

Szegény Darnait alig birtam megvigasztalni, midőn még az nap értesítettem e qualifikáhatatlan pletykákról melyeket a rosszakarat talált ki mindnyájunk elkésertesére.

Ugy van, édes Ernőm, a világ engem

is igazságtalanul vadol: és most remélem ártatlanságomat belátod, s védelmemre fogsz kelni elleneimnél? — Igen, de...

— Nem, nem, tedd félre kételyeidet és higgy ösztöntesegemben. Mondd, ugy nézek-e szemeidbe, mint a ki fonaksággal akar kifogni rajtad? Jer, ölelj, csókolj meg és vésd emlékezetedbe, hogy a szépség már magában iszonyu száka nemünk szemében s hogy egy szép asszonynak nagyon kevés a jóakarója.

— Igen ám... ellenveté a professor ur, de hoga nem hagyta őt többé szőhoz jutni. Úgyes replikával elhallgattatta s aztán karon fogva az ebédőbe vonta magával.

Finom thea, sülték, ludmájpástétom, jó borok és cognac vártak rájuk a terített asztalon, s alig fogtak az elemozsia elfogyasztásához, midőn bekopogtatott Darnai — csinos barna bajszu fiatal ember, — ki egész fesztelenséggel közbük telepedve, kitünő humorával oly széles jökedvre hangolta a kis társaságot, hogy ki nem fogytak a szellemes ötletekből és derült kacagásból. Csak midőn a professor ur inbolygó léptekkel hazafelé tartott, vakargatta zavartan az orrát arra a gondolatra, hogy ugyan miképen is fog feleségének beszámolni e jó levele kiesztelt látogatása eredményéről?!

Zsanka.

fontos jegyzet hiányzik. A középső rész másfél százon át népünk legkedvesebb olvasmányai közé tartozott, sőt még ma is az, bár a könyv ritkaság számba megy. A szatócüzlet tulajdonosának St ad l i n g e r Szilveszternek kiváló érdemül rójjuk föl, hogy e könyvet megőrizte. Ugyancsak Stadlingernél talált K ö r ö s i tanár még egy érdekes régi könyvet, melynek címe a következő: »Uj Fűves és Virágos Magyar Kert, Melyben Mindenik Fűnek és Virágnak Neve, Neme, Abrázata, Természete és Ezekhez Képest Különbféle Hasznai, értelmesen meg-jegyeztettek Csapó József Medicinæ Doktor; és Nemes Szabad Királyi Debretzen Városának Hysikusa által. Második Nyomatás. Posonyban és Pesten Fűskuti Landerer Mihály költségével és betűivel 1792. — Jó volna egy kis általános kutatást tartani régi magyar könyvek után. Hátha »beütne« másoknak is úgy, mint Kőrösi tanárnak.

— **Kombinációk.** A nagyprépost halála a találgatások, kombinációk egész sorát ébresztette fel; mindenütt azon tanakodnak, ki lesz a megüresedett kánonoki stallum. Biztosat persze sehol sem emlegethetnek, mert a kinevezés aligha történik meg hamarjában — bár a megypüspöknek már megküldték a hivatalos actaszámok, hogy felterjesztést tehesen. — de arra erősen számítanak, hogy ezuttal a régóta mellőzött lelkészkezdő pap-ságot fogják figyelembe venni a kánonoki állás betöltésénél. A kombinációk is ehhez képest alakultak, az aulában meg a papnevelő intézetben alkalmazottak közül nem igen emlegetnek jelöltek, a torgalomba hozott nevek mind a plébános karból valók. Sokan biznak még H a n n y Gábor szegárdi apát kinevezetésében, ép így szóba hozták még H u b e r János nádasdi, S p i e s z János paksi, K á r o l y Ignác pécs-budai külvárosi plébánosok nevét, de emlegetik Rezbányay Jánost és Pozsgay Józsefet is. A találgatásokból ennyit — a mi többé-kevésbé a közvélemény hangulatát lejezi ki, érdekesnek lattunk közölni; annyi bizonyos, hogy a megüresedett javadalmra bőven rendelkezik egyházmegyéink érdemes papokkal és reméljük, hogy olyanra fog esni a választás, aki eddigi életével garantált nyújt arra, hogy a köznek is hasznára fog lenni.

— **Távozó színészek.** Az utolsó napokat töltötte itt színtársulatunk; csak négy előadásról kell meg referálnunk. Kár, hogy azokról se mondhatunk sok jót, a vendég művésznő kivételével.

Pénteken »Rosenkranz és Guldens-terü ment, üres ház előtt, kihagyásokkal tarkítva. Ha megemlítjük, hogy K a l m á r Piroška és P. K ö v á c s Mariska (Clarisse és Vilma) szépek voltak, kimerítettünk minden dicsérinti valót. — Szombaton S o m l ó n é V a d n a i Vilma »Fanchon asszony leánya« operettel kezdte meg vendégjátékát. A közönség szívesen megtapsolta a művésznőt, kinek szép éneke, természetesen, eleven játéka csakugyan megérdemelte az elismerést. Kacagató alak volt P o l g á r, mint Bellavoine. — Vasárnap »A betyár kendője« került színpadra, Abonyi népszínműve. S o m l ó n é (Zsófi) szép népdalait megújratatta a közönség; hatást aratott P e t e r d y is (Bandi, a

ki híven igyekezett tolmácsolni a gyilkos térinek izgatott, kétségbeesett lelki állapotát. B o d r o g i n é (Kulcsárné), Szendrői Ella (Órzi) szintén jók voltak.

Hétfőn »Boccaccio« előadására a közönség teljesen megtöltötte a színikört. A cimszerep S o m l ó n é játszotta, nagy, megerdemelt hatással Ének művészeténél semmivel sem áll hátrább játéka; természetesen, könnyedén mozgott a színpadon; különösen tetszett eredeti, temperamentumos alakítása a második felvonásban, az olajszüretre érkező paraszti-fü kosztujmájában. Jó Fiaméta volt Kocsis Etel; sokat tapsoltak (különösen a karzaton) P o l g á r (Lambertuccio) mókáinak és kupleinak. Az ensemble nagyon is győze volt.

— **Halálozás.** özvegy Tibiassyné született Pinter Karolin meghalt július 30. 58-ik évében. Temetése f. hó 1-én d. u. 5 órakor ment végbe. Nyugodjék békében.

— **A »P. K. E.« vendégei.** Vasárnap f. hó 6-án a fő-é: székvárosi »Hunnia Magyar Bicycle Club« tagjai tömegesen rándulnak le városunkba a »Pécsi Kerékpár Egyesület« látogatására. A vendégek reggel érkeznek, a délutánt a várost tekintik meg, délután a Litke-féle pezsgőgyár kerül megtekintésre. Este a Vadember szállodában nagy club estely lesz a vendégek tiszteletére, kik vasárnap éjjel térnek vissza vasuton a fővárosba.

— **Állami polgári iskola Pakson.** Tolnavármegye közviszonyain ugyanacsak megítázzák, hogy országgyűlési képviselők és intéző férfiak buzgón gondolják azokat. Selyem fonó gyár, Dunaszabályozás, vasutak eddig is szép vívmányok voltak és tanusították a kormány felkeltött jóakarát és figyelmét. Ujabbban kieszközöltek egy állami polgári iskolát Pakson, melynek első osztálya év év szeptember havában nyílik meg és igazgatója Kászonyi Mihály. Igazán örülünk Tolnavármegye ez előmenetelén, ami elmaradhatatlan ott, hol a megye ügyeit Perczel Dezők, Ragalyiak, Busbachok, Kammererek szorgalmazzák, kik a parlament színe-javához tartoznak, kik megyéjükért nem csak akarnak, de tudnak is tenni. Milyen kár, hogy mi baranyamegyeiek nem értünk úgy a korifeusok kiválasztásához, mint a tolnaiak! Vagy talán a mi korifeusaink más fából vannak faragva mint a tolnaiak? Akár-hogy van, de jobban lehetne.

— **A színi saison vége.** Mikor e sorokat írjuk, színészeink utban vannak már Kaposvár felé. Nem esik nagyon nehezünkre a bucsú; a négy hónapos nyári saison kimerítette színházlátogató kedvünket, az utolsó néhány hét előadásai pedig teljesen céltalanok voltak, miután alig ment valaki a színikörbe. Azt hisszük Somogyi maga is le fogja vonni a tanul-ságot az idei saison történetéből, s belátja, hogy az utolsó hetek deficitjét nem a közönség erzeltelessége, a színpártolás lanyhasága okozta. Az évad első két hónapjában izléssel állították össze a repertoirt, az előadók kedvvel, ambícióval játszották szerepeiket, s a közönség tödült mindennap a színházba. A meleg napok beálltával a rendes színi idő elmúlván, kétszeres buzgalommal kellett volna emelni a műsor érdekességét, változatos-ságát, az előadások színvonalát. E helyett azonban csak rendszertelenséget és kapkodást lattunk a vezetésben és fegyel-mezetlenséget a kivitelben. Hogy ilyen körülmények között nem a közönséget

kell okolnunk az üres házakért, az ter-mészetes. Az örökös vendégszerepeltetés is rossz csalogatónak bizonyult, hiányoz-ván abból épen a művészi szempont és nagyon is kiritt a finánciális érdek. A mi publikumunk azonban sokkal intelligensebb és nem igen »ült fel« és a »nagyasszony« Jehováját, Vizváry, Náday, Ujházy, mű-vészetét talán sehol se hallgattak olyan kevesen, mint nálunk, amit épen e kitűnő művészekre való tekintetből sajnálhatunk, akiket épen Pécssett nagyra becsülnek és szeretnek, tisztelnak, de akiknek kedvéért sem a kánikula el nem mult, sem a nyaralók, fürdőzők vissza nem jöhetnek. — Az előadásokról megemlékezve a leg-teljesebb elismeréssel kell szólnunk a drámai estéről és a kiváló drámai erőkről, kik semmi kívánni valót nem hagytak hátra. Annál több volt a kívánni való az operette és népszínmű terén, Somogyi megfelelő népszínmű primadonna és tenorista nélkül jött Pécsre és ahogy jött, úgy is megy el. E körülményben keresendő az ideai színi saison sok félszeregsége. Ha Somogyi Somlónéval jött volna Pécsre... De minek arról beszélni, ami nincs. A bucsuzás percében melegen üdvözljük a társulatot is, Somogyit is és reméljük, hogy a jövőre nem fogja sajnálni sem a költséget, sem a fáradságot és a dráma-ban és énekekben egyaránt jeles és Pécsnek megfelelő személyzettel jön hozzánk. Akkor, de csak is akkor lesz kitűnő saison úgy a direktor, mint a közönség szem-pontjából.

— **Jókai Mór regényeinek diszkiadásából** a 9. és 10. füzetet vet-tük, melyekben a Magyar Nábó folytatását találgat. A 9. füzet szövegkepeket, a 10. pedig a szövegkepeken kívül egy remek aquarellképet is tartalmaz. A Goró Lajos művészi kezéből kikerült képek, valamint a gyönyörű alak, papír és nyomás a Nábó ezen diszkiadását legszebb disz-munkáinak sorába emelik. Minden füzet ára 40 kr. Megjelenik az Athenaeum ki-adásában Budapesten.

Dankó Pista, a kedvelt mag-yar népdal szerző és költő, újabb, il-lelőleg ezentúl szerzendő nótáinak ki-adására a pécsi Valentin Károly fia zeneműkereskedő cég vállalkozott. Dankó neve elég garanciát nyújt arra nézve, hogy ezen új sorozatban éppoly jó magyar népdalozat fog nyujtani, mint ezt eddigi ki-adványaival is alkalma volt bebizonyítani. Dankó Pista kiváló tehetsége mellett még azon körülmény is szól, hogy az újabb népszínművek legnagyobb részéhez ő szol-gáltatta a népdalokat, melyek annak ide-jén szintén kizárólag az »újabb nóták«-ban fognak megjelenni. Dankó Pista »újabb nótái« két-két új, eddig még meg nem jelent, magyar népdalt (énekre és zong-orára) tartalmazó 60 kros füzetekben f. évi október hótól fogva jelennek meg. Az előfizetési ár egy egész évre vagyis 30 füzetre 15 ft. Megrendelések min-den hazai könyv- és zeneműkereskedő cégnél eszközölhetők.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

FEILER MIHÁLY.

Nyom. Feiler Mihálnál (lyceumi nyomda) Pécssett.

Gabona-árak

hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab kir. város 1893. évi július 9. hó 29. napján tartott hetivásárán.

	őszi	— irt — kr.	— irt — kr
Buza	(tavaszi)	7 · 10	6 · 90
	(ő)	—	—
Kétszeres	(uj)	6 · 40	6 · 20
	(ő)	—	—
Rozs	(uj)	6 · —	5 · 80
	(őszi)	5 · 50	5 · 30
Árpa	(tavaszi)	6 · —	5 · 80
	(uj)	—	—
Zab	(őszi)	—	—
	(tavaszi)	7 · 40	7 · 20
Bükköny	(uj)	—	—
	mm.	—	—
Repee	mm.	5 · 80	5 · 70
Kukorica	mm.	3 · 20	3 · —
Széna	—	—	—
Szalma	—	—	—

Kinlátat : közép.

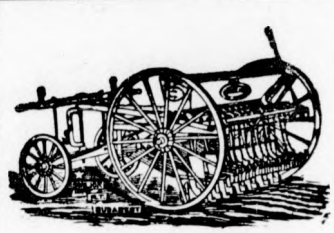
Mintegy 150 gabona kocsi volt a piacon.

SCHLICK-féle vasöntőde és gépgyár részvénytársaság **BUDAPESTEN.**

Gyár és irodák: VI. KERÜLET, KÜLSŐ VÁCZI-ÚT. Városi iroda és raktár: PODMANICZKY-UTCA 14. — Fiók-raktár: KEREPESI-UT 77.

Gőz- és járgány-cséplőkészületek

számos első díjjal kitüntetett



szab. Schlick-féle 2 és 3 vasu ekék, mélyítő- és egytetemes acél-ekék, eredeti SCHLICK- és VIDATS-féle egyvasu ekék, talajmívelő-eszközök, valamint

Schlick-féle szab. „Haladás” sorbavetőgépek,

Takarmánykészítő gépek, darálók, őrlőmalmok és mindenmely gazdasági gépek. Eredeti amerikai kévekötő és marokrakó arató-gépek és fűkasáló-gépek. szállítható mezei vasutak stb.

Előnyös fizetési feltételek. Legjutányosabb árak. Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Olasz hyppodrom Jiovani Lodi

a Buza-téren újonnan települt és kényelmesen berendezett nyári arénában **július hó 16-ától** kezdve naponként

előadásokat rendez

Lodi János, az olasz hyppodrom-társulat igazgatója, elsőrendű, jól szervezett társulattal a magasabb légtornászati, kötéltánc, akrobatika, ballet, zenebohócok és néma-keplet köréből.

Ezen műsorból különösen kiemelendők:

Ujdonság!

Nonplus ultra!

Ujdonság!

Ma leppék fel először

JACENDORFER FIVÉREK!

Németország legerősebb Herkulésai, barmulatos erőművész mutatványokkal, melyek vasrudakkal 1 mt. mázsa és 50 kilos kortékkal hordókkal és bombakkal logják magukat kitüntetni. Zarádként igen trélas nemakeplet, bemutatva több nő és férfi-tag által.

A társulat 30 művész, művésznő és saját zenekarból áll.

Helyárak: Számozott zártszék 40 kr. I. hely 30 kr. II. hely 20 kr. Karzati állóhely 10 kr.

Pénztámyitás 7 órákor. — Kezlete pont 9 órákor.

A n. e. közönség becses partfogásáért esd mely tisztelettel

LODI JÁNOS igazgató.

SIEMENS és HALSKE

villamos világítási és erőátviteli gyárak **Budapest VIII., Kerepesi ut 9/a sz.** Elvállalják villamvilágítási és erő átviteli-, telefonok, vasuti biztonsági és tűzjelző állomások berendezését

Szállítanak : vízmérőket, vízállagmérő készülékeket, mérő eszközöket, mint galvanométereket stb izzólámpákat, szénpálcákat stb. Csillárok stb. villamos világításhoz. Különösen felhívjuk a közfigyelmet városi raktárunkra, hol villamos cikkekben dús választéku mintaraktárt tartunk.

Figyelemre méltók a

szab. Hellesen-féle száraz elemek

melyek 6 nagyságban elkészítettek és hivatalosan vannak a folyadékos savakkal működő elemeket kiszorítani.

Költségvetések és ajánlatok díjmentesen.

GANZ és TÁRSA

vasöntőde és gépgyár részvénytársulat **Budapestben és Leobersdorfban Bécs mellett** ajánlja városi hatóságok, valamint a n. közönség figyelmébe világszerte kitűnő hírnévnek örvendő

váltakozó áramu elektromos rendszerét,

mely lehetővé teszi, hogy még a jó távol eső vizesékek erejét is felhasználhassák akár egész városok vagy ipari vállalatok ki-**világítására** akár gépek hajtására. Nagy haszonnal alkalmazták ezen rendszert bányákban és olyan gazdaságokban, hol sűrű munka idején éjjel is dolgoznak.

GANZ és TÁRSA vasöntőde és gépgyár-részvénytársulat ajánl továbbá

Gépeket és készülékeket köszén, érc-**Hengerezéseket** kéregöntésű hengerekkel, melyek még kisebb malomokban is előnyösebben dolgoznak mint a malomkövek, valamint egész malom-berendezéseket.

Keményöntésű- és acélkerekeket bányacsillékhöz s egész csilléket, kerékpárokat Halmy szabaddima szerint bányavasutak s egyéb ipari vasutak számára, nemkülönben mindenemű vasuti kocsiakat.

Gépeket papír, farost és cellulose gyártására, **Turbinákat** a helyi viszonyok szerinti szabályozással.

Keresztezéseket és kerekeket kéregöntésű és acélból, **Gáz és petroleum-motorekat,** álló fekvő, egy vagy két hengerral.

Kéregöntésű zúzópáncokat, kéregöntésű hengereket és hengergyűrűket aprító gépekhez és golyós zúzómalmokat. Frictios kapcsolókat s dynamótereket

FÖLHIVÁS.

Az új évnegyed közeledtével tisztelettel fordulunk Pécs sz. kir. város és Baranyavármegye nagy közönségéhez, kérve lapunk támogatását.

Tizenkettedik éve hogy pályafutásunkat megkezdttük. Tizenkettedik éve, hogy a közügyeket szolgáljuk, önzetlenül, céltudatosan, kitartással, egy jobb jövő reményében.

Mint a közélet szerény napszámosa, 12 évi működésünk alatt sohasem kerestük a reklámot, de hivatásunk kiszabott keretében megmaradva a föltűnés vágya nélkül komolyan teljesítettük munkánkat, úgy, amint az szerény tehetségünktől és erőnktől telt, a meggyőződés tiszta fegyvereivel az igazságért küzdve, az elveket nézve es nem az embereket, a pártkötelékeken felülemelkedve.

Tizenkét évi működésünk alatt nem az volt célunk, hogy érdektársakat gyűjtsünk magunk köré, hanem hogy meggyőződésünkhöz, elveinkhez hívek maradvá szolgálhassuk a közügyeket, nem nézve, hogy az ezért vívott harcban kik követnek és kik maradnak el tőlünk.

Miként a múltban, úgy fogunk eljárni a jövőben is és míg egy részről mindent el fogunk követni lapunk emelésére, másrészt hiszszük, hogy városunk és megyénk értelmisége nem fogja tőlünk megtagadni támogatását, melyre ezennel tisztelettel mindenkit tőle telhetőleg fölkérünk.

Lapunk hetenként kétszer, szerdán és szombaton jelenik meg, díszes kiállítású, illusztrált mellékletekkel. Előfizetési díj: negyedévre 2 frt. Körteljesítőknél, tanítóknál 1 frt 50 kr.

A „Pécs” szerkesztősége és kiadóhivatala.



SCHÖNWALD IMRE



ékszerész, órás és látszerész

Főüzlet:

Király-(fő)utca, a „Hattyu“-épületben.

PÉCSETT

Műhely:

Király-(fő)utca. Mestries-féle házban.

Ajánlja saját műhelyét mindennemű arany, ezüst, bronce és aranyozott templomi szerek legjobb és tűzben aranyozott elkészítésére, valamint javít és aranyoz mindennemű tárgyakat jótállás mellett.

Egy jó pontos járásu ébresztő óra 2 frt 50 kr.

Egy csinos ezüst Remontoir óra 8 frt 50 kr.

Egy kettős köpenyű ezüst Remontoir óra 10 forint.

Egy ezüst horgony (Ancre) Remontoir óra 2-ös fedéllel 12 frt.

Ezüst horgony-Remontoir Tula-óra, kettős fedéllel, finom szerkezettel 16 forint.

Finom szerkezetű csinos inga-óra diófa-szekrényben 12 frt.

Nagy raktár a legújabb divatu salon, inga, iroda és consol-órákból stylszerű kivitelben, tölgy, fényezett, dió és amerikai diófa-szekrényekben.

Legnagyobb választék a legjobb szerkezetű női és uri arany órákból, eredeti szabott gyári árak mellett.

Öt évi jótállással.

Francia, angol, valamint saját gyártmányu ékszerek a legújabb és legfinomabb kivitelben óriási választékban vannak raktáron.

Valódi ezüst tárgyak, u. m.: gyertyatartók, asztali állványok, cukordobozok, kenyérkosarak, serlegek, bor, cognac, thea és kávé servicek, étszerek stb. stb. dús választékban rendkívül szép és izléses kivitelben igen jutányos árban.

Vésnöki munkák elvállaltatnak, a nálam vett tárgyakhoz bármily vésés díjmentesen készítettik.

Mindennemű javítások a z o n n a l és legjutányosabban készítettnek.

Régi ezüst és aranytárgyak vagy órák és egyéb műbecsü régiségek legmagasabb árak mellett beváltatnak vagy cserébe átvétetnek.

Beceklések ingyen eszközöltetnek.

Kiváló tisztelettel

SCHÖNWALD IMRE.